

476

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMILNESARKIV

Oliva Nilsson, 70 år.

Norra Rönn

476

Oliva Nilsson N. Rönn

83 83

LUNDSS UNIVERSITETSFOLKMINNESARKIV

Oliva Nilsson, allmänt kallad
Lilla Livern, då hon är ganska liten till
välten, har hela sitt liv varit en
Norra Rörons socken, en tid i Trädörp
och en tid i Norra Rörons by, men
renat. Hon är vitskeptig men samtidigt
lite religiös lagt och gärde svin att
komma till tills med. Just de saker
som man heller drabbat vilja relä hålla
hon hemlig-hels föllet inne med. Hon har
sysslat med att göra torr på dagordet
att skala vipsa och vilja m.m. och så
tjämt sitt uppehälle.

Uppr. efter Oliva Nilsson N. Rönn, 70 år

476

84 1
84

Av Albert Nilsson

1927

Registrerat

LUND'S UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Appens lön, Därna	86.
Bäckabacken o pigan	87.
Bäckabacken för ej tilltak	88.
Hälsor, jultidning åt fan	89.
Blekkallehinnar	90.
Hirt, prinnande till åkern	91.
" körslättar	92.
" skura sig på bin	93.
" Strypa härra	94.
Jerasakens komahorn	95.
Jultjuren	96.
Julgrader åt djuren	97.
Jultiggare	98.
Littjulafim, medan	99.

Jalkhar, stöpa stegarns	476	LUND'S UNIVERSITET'S FOLKMINNESARKIV	100.	85	2.
" bambryg.			101.		85
Sucia, secund i framtiden			102.		
Liktorner, bokas			104.		
Fäbodens värter, rödskede			105.		
Mera o. mervito			106.		
Skatter vid Gedaballen			108.		
Wivsman, jiviller			109.		
Skivsman, utträende			100.		
Häl mot kreaturen			101.		
Sjögår, Pintoprapan			112.		
" Fisraum åt den andre			114f.		
" " " " "			115.		
Ta heron			117.		
Trollmudeafén, alla grygar mittas			118.		
Trollens mott			119.		
Ålorna.			120.		

Uppr. efter Oliva Nilsson, M. Room

476

86 86

av Albert Nilsson

1927.

LUND'S UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Aspens lös

Aspens lös

För jag försökte räffa aspens
lös denade, rossade Oliva hela
hori och hemlig hets sätts: "Hon,
omnen blets i åsyn."

476

Uppr. epis. Ålvs Nilsen N. Rönn

87

87

Fr. Albert Nilssen

1927.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Bäckahästen

Bäckahästen

o pigan

De var en ging en piga, som
stod i köket, å föt det var, siflig
kökstönen opp i bäckahästen stod
där i plats i dörren. "Här da sät
stora läba." (läppar) "Så hem, i gaba.
Men da tog pigan en chok med kökshet
vatten å hällde i halsten på inom.
"Här da smagt bedare sötä." så
hem. Men då försämrade han med
det samma.

Appd. efter Oliva Nilsson M. Rönn

476

88

88

Av Albert Nilsson

1927.

LUND'S UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Jones
Bäckabäcken.

Bäckabäcken

fin ej tilltals

Jones-Agust i Trädörup
var född en gång i Shulle gi
hem. Si möter han en vid häst
å dä skrek han: "Vil Salen ella
grässer jag på dej!" Men Jones-
Agust föll ninsamm på nosen
i skyr dej ordentligt.

476

Uppr.-epis Olle Nilsson U. Rörum

89

89

av Albert Nilsson

1927.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Hixona

Hixona

Hixona, om viss till
Blåbulle om frisch, skulle dit
vara hjälpe Horn-Pe. De
skulle skura om läda bygga
en baka till honom om giv
allt i ordning till vobs till
julen.

Julstidning

Uppr. efter Alva Nilsson U. Rörum

476

90

90

Av Alva Nilsson

1927.

LUNDSS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Käringen, som skulle till Blåbätta. Blåbärtakäring

Det var en käring, som
skulle irig till Blåbätta, och så
had hon en arman att hjälpa rej.
Men di var då en käring, som
had till Herren, att han skulle
hölle henne kvar. Och hon
kunde inte heller komma irig.

476

Uppl. eftir Olle Nilsson N. Rönn

9191

Av Albert Nilsson

1927.

Hist. En hämmade tis åkern Hist
Främmade

Om en hämmade kom till
åkern och man trodde, att det var
en gud som var "ti" J.v.s. hade ons
tisit, så gick man alltid och
mötte honom, innan han kom fram
Så att han inte kom in på åkern, där
man höstade. Men följde honom om
möjligt hem. Han fick inte uts
ta fast : "negem". Men om han
hade krossat in på åkern, utan att
man hade kunnat hindra honom.
Så om det ingenting så gick att
sakta.

LUND'S UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

476

App. efs. Oliva Nilsson N Rörum

92

92

Av Albert Nilsson

1927

LUND'S UNIVERSITET'S
FOLKMINNESARKIV

Herr

Sister

Herr

Herr

För att driva gack
med sämre släktmedlemmar, som hörde
ville, brukade räfverkarna kring
kunna på grästorsdagen, som blev
rämdes efter dem, för di syntes de
mugnats mer.

Upp. efters Alva Nilsson N. Rönn

476

939

Av Albert Nilsson

1927

Här

LUNDSS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Här

Om nätet var ej på häne sig på
tiden, då man hörlde, så drakte hem
det bli vackert vädret under
julen ånaden.

476
Upp. efter Olle Nilsson N. Rizum. Kina 9494

Av Albert Nilsson 1947.

LUNDSS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Hitt Styrke liama
Man drog alltid liama Hitt
då man hade statat att myja,
vinnan man gick hem.

afskriven af DFS.

476

Uppd. eftir Oliva Nilsson u. Rörum

9595

Av Albert Nilsson

1927.

LUND'S UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Jerusalem's stormahare.

Jerusalem's st-
mahare.

Jerusalem's stormahare drar
jä' och già' alltid ända till dömedag
bli om han salte sig nai, gäng
så ringde det alltid i öronen på
honom: "Du ska upp i già", du ska
opp i già!"

476

Uppr. efter Albin Nilsson N. Rönn

96

96

Av Albin Nilsson

1927.

LUDVIGS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Jalljason

Jalljason

Men fick inta ta
nät av jalljason och byxa under
bröds på högtidskrödlen och
en nätta tappade näst,
så fick man inta ta upp
det igen. Det skulle ligga
där.

476

Uppr. efter Ålou Nilsson U. Rönn

9F 97

Av Albert Nilsson 1927.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Kreaturen om julen.

Julspel är
djävun

Julafion skulle kreaturen
ha det alla tänkt föret man
hade, och de skulle fördres,
innan folket själv gick in
om åt.

Annedags morgon
dubbe kreaturen ha sät. Man
tog en nära sät till vaga hor
och så skulle man pruda dom
pi tänderna så att de fick
fischa tänder sen.

Uppi. efta Ålva Nilsson N. Rönn

476

98 98

As Albert Nilsson

1927.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Fattiga

Fattigare

När folks hade tabat
till jid brakade de alltid ge
dom fattiga. De fattiga kom
med sina korgar och si pick
de alltid bär, både groot och
fint och halvor och på sina
ställen pick dom pengar också.

476

Uppr. avs. Olle Nilsson & Rönn

49

99

Dr Albert Nilsson

1927

LUND'S UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Maten tillgångarna

Tillgångarna
Maten

Om tillgångarna
kunde man fåck ur sa förh
men droga bröd i sprät och
äta. Någon annan mat
varnades inti den krokkun.

476

Uppr. eftir Oliva Nilsson, N. Rörum

100 100

Av Albert Nilsson

1927.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Jallkar, Stöpa ejämos

Jallekar. Stöpa
ejämos

Vi fick alltid en till att
hitta ett ljus så att det droppade
i en skål med vatten. Den, som
höll ljuset var alltid en, som var
hela dansen och som vi ville
driva med. Så frigade den, som
höll skålens. "Å de' int' nog
nu." Va när så den andre
varad: "Jo, nu är du nog, så
höllde de hela skålens med
vatten över varadet på honom.

Uppr. efter Åke Nilsson & Rönn

10/101

Av Åke Nilsson

1927

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Sicas "Bamdag"

Sicas, Bamdag

En flicka hörde en dröga,
 som var uppstoppad till
 glypta. Si skulle se fräga den,
 som var "glypten", vad han skulle
 heta. De andra stod undanför
 med vatten i munnen. Si frägade
 den ene vad "glypten" skulle heta.

"Ja, han visste ju inte sittige."
 Men här det var sade han: "Graude
 Nalle!" Om si spruntnade allesammans
 vatten på den som frägade.

476

Uppb. efter Oliva Nilsson N. Rönn

102102¹

Av Albert Nilsson 1927.
LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Lucia, senare i formidur Lucia

På Lucia-mattn skulle
pjännen stycka en sill, och den
dunke de già bakhänges till hopen
och där dunke de "lura" den på
linje- (lind-) glödes. Den skulle
de åta den hel och de skulle
vrida på "inngrän". Den skulle
de già bakhänges till sängen
igen och lägga sig utan att
sängen ett ord.

Då kom dom till
att se den, som de skulle bli
gifta med. Om han kom och
ville ge dem dricka, så var

476

han rör, vill han ge dem vatten
så var han färdig och om han
hade en flaska så var det en
"fyllehand".

2.

103₁₀₃

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

476

Kyrk. eftir Olleus Nilsson u. Rosén

104 104

År Albert missus 1927.

LUND'S UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Liktorps , Botkyrka

diktorps

När man hade liktorps,
skulle man gå upp till kyrkogården
grinden en gång då hude regnats
utvis ets likade passat
igenom. Då skulle man lägga
vatten droppas, som fanns på
grindarna och låta dem droppa
på liktorpsen, så gick de bort.

Koppl efter Alvar Nissens N. Rosin 476 105 105

Av Alvar Nissens 1927

LUNDSS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Låtmedmvalet

Låtmedmvalet

Rörelsen planrades av
en vändes mot verk. Men hörde
den i vallen att sätta räcke
som te.

Rörelsa

Uppg. efters Ålva Nilsson

N. Rönn

106¹

Bl. 106

Av Ålva Nilsson

1927.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIVMara och manalo.

Mara o. manalo.

På verodde på modern,
om ett barn blev mara eller manalo.

I bland brukade modern för att tilltala
kvarna föda sitt barn krybben igenom
ett stös fosterhinnar den s.k. folo-
hämnen. Då slapp han smärtan
vid födseln, men om barnet blev
en grose blev han manalo och
blev då en flicka, blev han Mara.

Men den, som var mara eller manalo,
visst inti ejde om det.

På en ställe säg man
att mannen på hästarna var så
platad varenda nät, så man
kunde inti få opp den. Men

M. Rönnmark

476

så drängen på stället han tog sig för
att hänga om hic i manen på
näcken om nät. Eh näda rungm
var hasbonden alldeles blodig och
sindenskuren på händerna.

107 2.
107

LUND UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

476
Uppr. efter Olle Nilsson H. Rönn

108
108

Av Albert Nilsson LUNDSS UNIVERSITETS
1927.
FOLKMINNESARKIV

Skatten vid "Gedsholten"

Skatten

Min maner och en till skalle
gräva efter en skatt uppe vid en kalle,
som man kallade Gedshallen. Det
de gjorde och gjorde var hittade
till sikt en kopparhällest av på
den lag en hona. Den andre tog
di honan ur skalle lycklig henne
av att se vad den var under. Men
då smällde hon till honom med
vingarna så press att han dog
rädd snart sen.

476

Uppr. efters. Oliva Nilsson N. Röram

109 109

Av Albert Nilsson

LUND 1927.

FOLKMINNESARKIV

Skivman
författare

Skivman.

En gång jag skulle gå ut
turvaka i Röram, så gick jag
runt vilka. Till sist kom jag intill till
en gård, men jag kände inte igen
den. Men så kom Söder-Tran. Å han
så: "Jaha, Oliva du är ju mot Sanghult."
Å då beropps jag var jag var. "Ja,
de ska jag," så jag, men jag
var riktigt plai förr jag skulle
ja mot Röram.

De var tre cyrkeln, om
Skivman författa den sändagen.

476

Oppr. efters Ålva Nilsson H. Rönn

110

110

Av Ålva Nilsson

1927.

LUND'S UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Skivsman

Skivsman

En gång när Juss-Johanna Wrenne
kunde gå till höstgolvet i
Täflavåd med mat, så sätte hon
en kising, som sätts i skräda
part. Långa tänder hade hon
och hon höll basit mellan
tänderna. Johanna hälste
på henne, men hon smade
inte.

Uppr. aftez Olof Nilsson

476.

U. Rosén

111

111

Av Albert Nilsson

1927

LUND'S UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Stäl för att röta kreaturen

Stäl att röta
kreaturen

När det var en spåklottron
 bland kreaturerna, om man hörde
 att dragen "hade ställt mi et" (höllas
 det på svenska) lade man stäl
 under höskeln och alla kreaturerna
 ringo sedan på öns. Men när
 alla hade gått över tog man bort
 stället igen

App. efter Oliva Nilsson 476 U. Rönn S. Kjell 112 113
Frostet huk.

av Albert Nilsson 1927.

Signatur

Pintografen, som den andre
höllade.

Man talade fin om
Pintografen som var så förfärlig
dygg att inte tjänar. Men en
en dag kom den hukte fin att hämta
hemme. Pi bad hon att få värta,
— "He är — "Mj, det här kan inte."
— "Frödagar" — "Nej, inte det
heller." — "Men, he minskar da"
— "Njå det fick hon."

Si här det var hem
där en fin hemme i vagn och
skulle hämta hemme. Han var
svart klädd och väldigt fin och

LUND UNIVERSITETETS
FOLKMINNESARKIV

Signatur

Pintografen

kommer måtte han följa med. Men
ta så här, att han måtte vila
åtminstone häromma ja taga
hemma tilljungan med sig. - Ja,
det fick han.

Men den kommade den
börde henne frist, så då blodet
rann nerit hennes kinder, som
klidde hem henne: en gammal
klövning om ett par hästtopplor, en
sen dansade han med henne, tills
topplorna var fulla med blod. Så
fanns det en lycka på golvet att det
stötte hen henne mot den. Men det
kunde kommade häromma gå fram och
se, har det sig ut dinnere än vad
det klor av henne. Han sig då
att det var bara binnande ligos
det var ena och en grista flög upp
i hans ena öga, så han blev blind.

LUND'S UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Uppr. efter Alva Wissm u. Röram

476

114

Av Albert Wissm

1126.

114

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Signes

Fjorrum är den onde!

Fjorrum är den

Det var en gång en van onde

hade fjorrit sig är den onde, för att
han skulle hjälpa honom med pengar
hela hret. Men så kom ju en

dag den onde för att hämta honom

Men då klippte mannen en fjärd i
en sa' man till den onde: Sankt

ibops den fjärd. Den onde fjorrum
är var fara; han är. Den kom hem
igen med lite litet grann på

ett lös. Men då sa' mannen

"Nu ej du har inte fått miti, så da
fjor nog väg igen annars fis du meij
miti. Å han fick nuom miti beller.

Uppr. ofter Alfrida Nilsson N. Rönn.

av Alfrida Nilsson 1927.

HEDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Sagener

Förvaras i den onde.

Förvaras i

De va' en som hade försvarat den onde
sej i hir Håle. Å si en deg Välgören
komm han å ville hämta honom.

Men si kom där ner en västgöte och
frå honom varför bondon om, han svar
var ställt. Å da sade västgöten:

Aja ingenting annat det ska
jag nog klara. Bara lit meij
värta mitt haps.

Si klockan togs på natten
si knabbades för på bondens dörr
och den onde kom och räckte bonden.

Men då sa' han: "Ja" jag har ställt
Karl för mej (såd en annan i mitt
ställe) Ja, så räckte da västgöten
och si frizade den onde: "Gad är

et?" — "Göts i fj seū," cravade väst-
göten — "Vad är lörå?" — "Tre ögon
i en chalke." — "Vad är te?" —

Tre ben på en stol" — "Vad är fyra?"

— "Fyra hajar på en regn." —

"Vad är fem?" — "Tum fingerar på
en hand" — "Vad är sex?" — Det
är i retken" — "Vad är sju?"

Stjärnor på himmelen, som varken
du eller jag kan," sade västgöten,
och nu må dej förs det är jag,
som dinger fören."

Så mitté den onde
varig si han fick ingenhet.

LUND'S
UNIVERSITET
FOLKUNIVERSITET

476

Appel. epis. Åke Nilsson U. Rörum

A. Åke Nilsson

1927.

117 117

Ta hanu.

LUNDSS UNIVERSITETETS
FOLKMINNESARKIV

Ta hanu.

Man brukte kryppas om i en
grön fäst skulle få intresset. Då sa'
man alltså: "Nu ska vi chynda oss, si
dua ni Ta hanu." Men då var man
vid potatisplantning, då man härlade
om vilka som blef fäst med
den sista raden, di vanligen Toz
och toz gingo emot varandra och
möttas.

Upp. efters ^{Oliva} Åhov Nilsson M. Rörum, fört St. 176 118 118

Av Albert Nilsson

1827.

LUND'S UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Trettonde afton

Trettonde afton
alla gläggas
mållas

Trettande afton skulle alla
gläggas mållas. Men skulle
ställa om, så att alla fick mat
na och vittigt målla. "Hane-
neger" sattes ut i siglarna
och man sätta ut en fat gröt
till grönissen. Men kunde
sätta det på en gårdsgård
eller var som helst.

476

Appl. efter Oliva Vilhelm N. Rörum

119119

Ar. Albert Vilhelm LUND'S UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

1927

Oliva
N. Rörum

Frosti hd

Frolleus molt

Frolleus molt med en härlig fine
kryptogängan

En kvinnan, som hade
fritit sig från sitt liv ut innan
hon kunde gå in i kyrka, för då kunde
trollen taga henne. Det var en gung
en kvinna, som gick ut ur man och
hon blev borta och kom aldrig hem
igen. Men varstådd är vid den tiden
då hon hade blivit borta var den
sind jämmes i den bröden, där
hon hade gått.

476

Uppr. epis Åbro Nilsson M. Rönn

120120

År alder Nilsson

1927

Åtromma

LUNDs UNIVERSITETs
FOLKMINNESARKIV

Åtromma

Åtromma har manat
mänga. Rönn var delsamma
som fader.